

Aleksis K

Rakennamme digiboksin

Pääsiäisenä on hyvää aikaa värkätä digiboksin kanssa, kun väärinlaulu- ja suunsoittokilpailut ovat ratkenneet eikä televisiosta kumminkaan tule mitään katsottavaa. Ei siis haittaa vaikkei sieltä mitään näykään. Jos boksia ei ole tullut vielä ostetuksi ollenkaan, eivätkä kaupat ole auki, sekään ei haittaa, sillä aivan yhtä hyvin pääsee alkuun omatekoisella sovittimella. Se tulee halvemmaksi kuin kaupan laitteilla, ja harjoittelusta voi olla korvaamatonta apua sitten kun oikean laitteen hankinnan aika tulee. Sitä paitsi omalla vehkeellä voi joutua katsomaan pitkäänkin, sillä kun myymättä on vielä pari miljoonaa digiboksia, on jotakuinkin varmaa, että ne loppuvat kesken ennen syyskuuta, jolloin analogisia lähetyksiä ei enää tule.

Otetaan aluksi sopivan kokoinen laatikko; esimerkiksi kenkälaatikko on oikein sopiva. Se maalataan kiiltävän mustaksi yltymperiinsä, lukuun ottamatta etupaneelia, joka värjätään hopeanhohtomaalilla, jos sellaista on saatavissa.

Etupaneeliin leikataan suunnikkaan muotoisia reikiä haluttu määrä. Määrän voi itse kukin valita tykönään – tietysti laitteesta tulee sitä hienompi, mitä enemmän ikkunoita on. Niistä kurkistamaan asetellaan epämääräisiä numerosarjoja, joita saa leikatuksi esimerkiksi puhelinluettelosta tai ostoksista parasta ennen -kohdista. On tärkeää, että numerosarjoja on mahdollisimman paljon, ja niitä olisi hyvä vaihtaa tuon tuostakin, koska sellainen antaa aidon digivaikutelman. Sillä ei ole väliä, mitä numeroita käytetään.

Seuuraavaksi siirrytään takapaneeliin. Sinne tehdään ensin paksulla sukkapuikolla reikä sähköjohtoa varten. Johdoksi kelpaa tässä vaiheessa tavallinen narunpätkä. Vähän isompi reikä tehdään antennijohdolle, jollainen taloudessa yleensä onkin valmiina. Loput takapaneelistä tökitään haarukalla täyteen pieniä reikiä, joihin voi liittää VHS:n, DVD:n, scart1:n, scart2:n, RF-loopin, HDM1:n, HDM2:n, audio inputin, audio outputin, videonaalin, S-videon, optisen lähdön, DVI:n, älykortin lukijan, tyhmäkortin lukijan, digikameran, pc:n, printerin, kännykän, kahvinkeitin ja villahousut.

Kun varsinainen boksi on valmiina, sille pitää rakentaa vielä kaukosäädin. Sellaisen rungoksi käy esimerkiksi muropakkaus, johon sopii arviolta 600 eriväristä painonastaa. Myös nuppineuloja voi käyttää, jos tilanahtaus yllättää. Jokaisen nastan viereen piirretään jokin kuvio, sellainen joka sattuu mieleen tulemaan. Apua voi löytyä myös internetin taustointisivuilta.

Nyt omatekoinen digiboksisjärjestelmä onkin kokonaisuudessaan valmis. Ei muuta kuin perheraamattu tai jokin muu vähintään tuhatsivuinen teos hyllystä esille, ja siitä etsimään käyttöohjeita! Vaikkei niitä satu löytymäänkään, lopputulos on vähintään yhtä hyvä kuin kaupasta ostetulla digiboksilla – jopa parempi, sillä kotitekoisen boksen kuvassa on selvästi vähemmän häiriöitä kuin ostokalussa.